

Zpravodaj 3/2019

MĚSTYSE DALEŠICE

Vážení spoluobčané, milí čtenáři, v neděli 1. 12. 2019 jsme spolu s panem farářem rozžehli první svíčku na adventním věnci, což značí, že nastal onen krásný předvánoční čas, který vyvrcholí pro mnohé z nás, nejkrásnějším dnem v roce a to jsou Vánoce.

Mělo by to být období klidu a pohody, ale co si budeme povídat, mnoho z nás si při pohledu na první plápolající svíčku řeklo, „jejda, to už budou zase Vánoce“.

Za týden, kdy svítí už druhá svíčka, si řekneme, no je na čase, něco začít dělat.

Při pohledu na třetí svíčku, mnohé z nás zachvátí panika, neboť zjistíme, že nic nestíháme, a když září

poslední, čtvrtá svíčka, tak to začíná teprve ten pravý blázinec.

Najednou zjistíme, že nemáme ještě všechny dárky, které jsme chtěli koupit, ženy nemají napečených x druhů cukroví co chtěli napeči a ten dům taky není uklizený od sklepa po půdu.

Ale o tom přece Vánoce vůbec nejsou.

Adventní čas je krásný především tím, že lidé jsou si tak nějak blíží, jsou na sebe hodnější, setkávají se, povídají si, navštěvují své známé a přátele.

A kouzlo Vánoc, není v tom, kolik a jaké dárky dostaneme, ale že se se svými nejbližšími sejdeme u nazdobeného, štědrovečerního

stolu a všude vládne klid a pohoda. To je to pravé kouzlo Vánoc. Slavit je se svojí rodinou v klidu a pohodě, povídat si spolu, smát se spolu. Probrat co ten rok přinesl a odnesl. Zavzpomínat na své blízké, které už nejsou mezi námi.

A přesně takové vánoční svátky Vám všem, z celého srdce přeji.

Vážení spoluobčané,

Jménem zastupitelstva městyse, Vám všem přeji krásný vánoční čas, do nového roku hodně zdraví, spokojenosti, radosti a také úspěchy v osobním i soukromém životě.

Jiří Loukota
starosta městyse

Novoroční setkání na městečku

Vážení spoluobčané, posledních pár let bylo zvykem Silvestrovsko-novoroční setkání na Městečku u kašny.

Tuto tradici, setkávání se se svými spoluobčany, jste si někteří z Vás oblíbili, ale letos bych rád vyzkoušel něco trochu jiného a uvidím, jak se Vám tato změna bude líbit.

Uvědomuji si, že o půlnoci se jen málokomu chce ze svých vytope- ných domovů. Spousta z vás je buď na horách, nebo slaví silvestra někde u známých, má někde zajiš- těný pobyt se silvestrovskou nocí. Naopak, někdo silvestra ani nesla- ví, takže o půlnoci už spí, jiný je zase v práci, někomu už jeho stav nedovolí na městečko přijít i když by chtěl.

Proto letos přichystáme první novoroční setkání na Městečku u kašny.

Myslím si, nebo v to doufám, že spousta z Vás tuto změnu uvítá.

Novoroční procházka, která nám všem jediné prospěje po sváteč- ním hodování, může mít daný cíl, naše Městečko.

Potkáme se, ale především se po- zdravíme se svými spoluobčany, sousedy, známými nebo kamará- dy a popřejeme si vše dobré v tom Novém roce.

Hodně z nás, si nenechá ujít krás- ný novoroční ohňostroj ve Valči, který začíná v šest hodin.

Naše novoroční setkání na Měs-

tečku by nemělo přesný začátek a konec. Zhruba kolem čtvrté ho- diny odpoledne bude pro Vás star- ší, přichystaný tradiční svařák na zahřátí, pro děti čaj a kolem páté hodiny malé překvapení.

Přijměte proto pozvání od celého vedení městyse na toto novoroční setkání.

Pozvání je určeno pro všechny, dě- láme je pro Vás

Pevně věřím, že si navzájem při- ťukneme a upřímně popřejeme s velkou většinou z Vás.

Všichni jste na Městečku srdečně vítáni.

Váš starosta

Aktuálně z Úřadu městyse Dalešice:

Úřední hodiny:	
pondělí:	07:00 hod-12:00 hod. 13:00 hod-17:30 hod.
středa:	07:00 hod.-12:00 hod.-13:00 hod.-17:30 hod.
Ostatní dny:	
úterý:	07:00 hod- 12:00 hod.-13:00 hod-15:30 hod.
čtvrtek:	07:00 hod- 12:00 hod.-13:00 hod-15:30 hod.
pátek:	07:00 hod-13:00 hod.

Kontakty:		
Úřad městyse Dalešice:		
Klára Fialová, účetní	tel: 568 860 670	email: mestys.dalesice@gmail.com
Jiří Loukota, starosta	tel: 724 192 702	email : starosta.dalesice@email.cz
Mgr. Michal Cichý, místostarosta	tel: 732 918 854	

Webové stránky: www.mestysdalesice.cz

Číslo účtu : 3925711/0100 Komerční banka, a.s.

Služby pro občany:	
Ověřený výstup z katastru nemovitostí	100,– Kč
Výpis z rejstříku trestů	100,– Kč
Výpis z bodového systému	100,– Kč

Rozloučení se s dlouholetou pracovnící Obecní- ho úřadu Městyse Dalešice

Vedení Městyse se rozloučilo s dlouholetou pracov- nicí Obecního

úřadu Městyse Dalešice, paní Boženou Stejskalovou.

Dne 28. 6. 2019 poděkovali osobně starosta Jiří Lou- kota, místostarosta mg. Michal Cichý, účetní městy- se Klára Fialová a za SPOZ Ivana Loukotová, u příle- žitosti odchodu do důchodu, dlouholeté pracovníci Obecního úřadu Městyse Dalešice paní Boženě Stej- skalové, která 17 let působila ve funkci hlavní účetní.

Paní „Boženka,“ jak ji většina z Vás nazývala, byla dobrou duší obecního úřadu.

Výrazně se zasloužila o finanční zdraví a rozpočto-

vou disciplínu Městyse Dalešice a po celou dobu také působila ve Sboru pro občanské záležitosti, kde nad rámec svých povinností vyřizovala, zařizovala, orga- nizovala vše, co bylo potřeba.

Poděkování

Paní „Boženko“ z celého srdce Vám děkujeme za Vaši kvalitní a spolehlivou práci.

Do dalších let Vám přejeme hlavně pevné zdraví, hod- ně štěstí, spokojenosti a duševní svěžesti.

Kolektiv Úřadu městyse Dalešice

Informace Sboru pro občanské záležitosti

V druhé polovině roku 2019 se narodily tyto děti:

Ema Pivničková

Rostislav Vlk

Anna Rumianová

Rodičům a dětem přejeme pevné zdraví, štěstí a spo- kojenosti.

Svoje životní jubilea oslavili v druhé polovině roku tito naši spoluobčané:

50 let - Rostislav Cibulka, Vladimíra Zadražilová, Len- ka Vidláková

55 let - Jana Štoberová, Ivana Holasová, Lubomír Do- šek, Zdeněk Procházka, Irena Doležalová

60 let – Mudr. Zdeněk Kovář, Jana Kovářová, Alena Ludvíková

65 let – Josef Coufal, Otakar Stejskal

70 let – Anna Divišová, Jana Mašterová

75 let – Rudolf Špaček, Josef Vala, Jana Lankašová

80 let – Jaroslava Doležalová, Marie Kainová, Vladi- mír Doležal

85 let - Vlasta Krejčová

Jubilantům do dalších let přejeme do dalších let pev- né zdraví, štěstí a osobní klid a pohodu.

Ve druhé polovině roku 2019 nás navždy opustili naši spoluobčané:

pan. Mikuláš Macko ve věku 82 let

paní Ludmila Henzlová ve věku 94 let

paní Marie Kočí ve věku 79 let

pan Leopold Kovář ve věku 63 let

Vzpomínáme a pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast.

Poděkování

Všem z vás, kteří se pozastaví u Dalešického adventního věnce na městečku, jistě neuniklo, že v betlému přibýlo telátko. Zdobí ji červený šátek, který poutá pozornost z dálky. Byli bychom velice rádi, kdyby se betlém postupně rozrůstal z tohoto důvodu jsme oslovili Josefa Trojana, neboť známe jeho zálibu ve vyřezávání ze dřeva. Ochotně nám přislíbil, že se každý rok o jedno překvapení betlém rozroste. Touto cestou bych mu veli- ce rád poděkoval. Vím, že ho to stojí nemálo úsilí a času, který by mohl využít jinak.

Děkuji

Pouťové poděkování

Mezi největší obecní svátky patří bezesporu pouť. Tato tradice přetrvala i díky našim předkům, kteří ji udržovali každý rok. Udržet tuto tradici v dnešní době není úplně jednoduchá záležitost. Jak název článku napovídá, mám potřebu v tomto článku poděkovat těm, kteří se zasloužili o zdárný chod naší dalešické poutě. Z Vašich milých ohlasů, ohlasů návštěvníků poutě a z jejich reakcí usuzuji, že i Vám, vážení spoluobčané, se pouť líbila.

Přípravy na naši pouť začaly v pátek po čtvrté hodině, kdy jsme se na městečku sešli v hojném počtu při stavění máje. Hasiči spolu se zaměstnanci obecního úřadu a dobrovolníky z řad veřejnosti postavili pódium pro kapelu s tanečním parketem. Ženy s dětmi krásně nazdobily májku a brízky

ko hlídala bezpečnostní agentura.

Nově angažovaná dechová hudba Bludověnka, přijela v ranních hodinách a ihned začala s přípravou na vyhrávání. Musím uznat, že je to správná parta, která svoji roli zvládla na jedničku, zjistil jsem, že je to taková rodinná kapela. Odpoledne za nimi dorazily ještě dvě zpěvačky a konferenciér. Dalešice se jim velice líbily, chválili, jak jsou pěkně upravené, udržované. Velice mě to potěšilo.

Bludověnce patří mé poděkování, hráli opravdu krásně a z Vašich milých reakcí jsem poznal, že se líbili i Vám. Proto jsem tuto hudbu zamluvil už na příští rok.

Muzikanti byli velice potěšeni, když viděli, že obchůzku po Dalešicích nebudou absolvovat, jak se říká po svých, ale že se povevou na korbě

hoslužby.

Mezi tím se seřadili stárci i stárkové, kterých se letos sešlo 12 párů. Z počátku byli trochu ostýchaví, ale s přibývajícím časem a stoupajícím sluníčkem, byli čím dál více veselí. Zpívali, juchali a někde si i zatancovali. Prostě dělali všechno to, co k pouti patří. Obchůzka s nimi byla veselá. Bez nich by pouť nebyla poutí.

O pohoštění na městečku se postarala Lída se svým týmem, které trošičku potrápilo pivo, hodně pěnilo, ale v tom vedru se to dá pochopit. Její drinky v tom horku, krásně osvěžily.

I když nám sluníčko při letošní pouti ukázalo svoji sílu, pouť se vydařila. Pořád lepší, než kdyby pršelo. Sešlo se nás na městečku hodně a tak to má být, o tom přeci pouť

barevným krepovým papírem a panovala dobrá nálada. V sobotu se doplnily lavice, stoly, stany a slunečníky, aby vše bylo připraveno na neděli. Přes noc raději Městeč-

veterána Tatry, kterou nám na pouť zapůjčil a sám si ji řídil pan Říha.

Bludověnka začala vyhrávat před kostelem, ihned po ukončení bo-

je. Pozvat si své známé, svoji rodinu a oslavit tu pouť, pěkně spolu.

Děkuji Vám za slova chvály, ale také Vám děkuji za připomínky.

Člověk z nich čerpá inspiraci, co a jak dělat lépe.

V příštím roce, bude určitě kapela vyhrávat déle, obzvláště pokud bude takové krásné počasí jako letos.

Na úplný závěr tohoto článku bych chtěl poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na přípravě, průběhu a ukončení dalešické poutě.

Velké poděkování patří Dalešickým hasičům.

Petru Čaňkovi za zajištění bezpečnostní agentury.

Stárkům, kteří i v tom počasí zvládli své stárkovské povinnosti na jedničku.

Majiteli a všem zaměstnancům hospody Stodola, kteří chystali oběd nejenom pro stárky, ale postarali se o oběd i večeri pro kapelu.

No a samozřejmě největší poděkování patří Vám všem milí spoluobčané, za vřelá přivítání u svých

domovů a hojnou účast na odpoledním programu na městečku. Jedním dechem vám chci poděkovat za Vaše finanční příspěvky, které částečně pokryjí náklady spojené s poutí.

Pokud máte nějaké nápady, jak zlepšit pouť, sem s nimi.

Jiří Loukota starosta

NOVÁ PUBLIKACE O DALEŠICÍCH

Dalešice v proměnách času II. – to je název publikace, která vyšla v závěru letošního roku. Díl druhý navazuje na publikaci loňskou, která z dostupných fotografií mapovala postupnou proměnu našeho městyse, především budov a staveb během posledního století.

Právě vydaná publikace je věnována především lidem, obyvatelům Dalešic. Náš městys, to nejsou jen budovy a různé stavby, ale jsou to především občané, kteří všemu konání vdechují život a vytvářejí občanské společenství. Vytvářejí je svou prací, svým konáním, budováním a také společenskou a kulturní činností, zábavou i udržováním tradic. Jejich práce fyzická i duševní pomáhá vytvářet živé společenství už po mnoho generací.

V publikaci najdete výběr z historických fotografií, které se mi podařilo nashromáždit a také výběr z fotografií novějších, které jsem během posledních třiceti let pořídil. Záměrem publikace je přiblížit život na vesnici v minulosti a jeho proměnu do současnosti. Publikace vás v obrazech provede dobou od vzniku Československé republiky do doby současné.

Chci zdůraznit, že všechny otištěné obrázky jsou přímo z Dalešic, nebo blízkého okolí.

Život na venkově byl a stále je velmi rozmanitý, proto jsou v knize i rozmanité kapitoly. Dříve převažovaly zemědělské práce a práce v lese. Konaly se ale i církevní slavnosti, svatby, pohřby, slavily se poutě, držel se masopust a také hody. Pálily se čarodějnice, o Velikonocích se hrkalo a chodilo na mrskut, hrála se ochotnická představení, hrál se i fotbal, konaly se taneční zábavy, šibřinky i plesy. Oslavoval se 1. máj. Nezbytnou součástí venkovského života byly domácí zabíjačky. Řada občanů se podílela na činnosti hasičského sboru, činnosti Sokola, Červeného kříže, Svazu žen a dalších, dnes už zaniklých organizací a spolků. Postupně probíhalo budování a vylepšování obce. Založilo se JZD, které z těžkých začátků vyrostlo do vzkvétajícího a prosperujícího podniku. Dalo by se pokračovat.

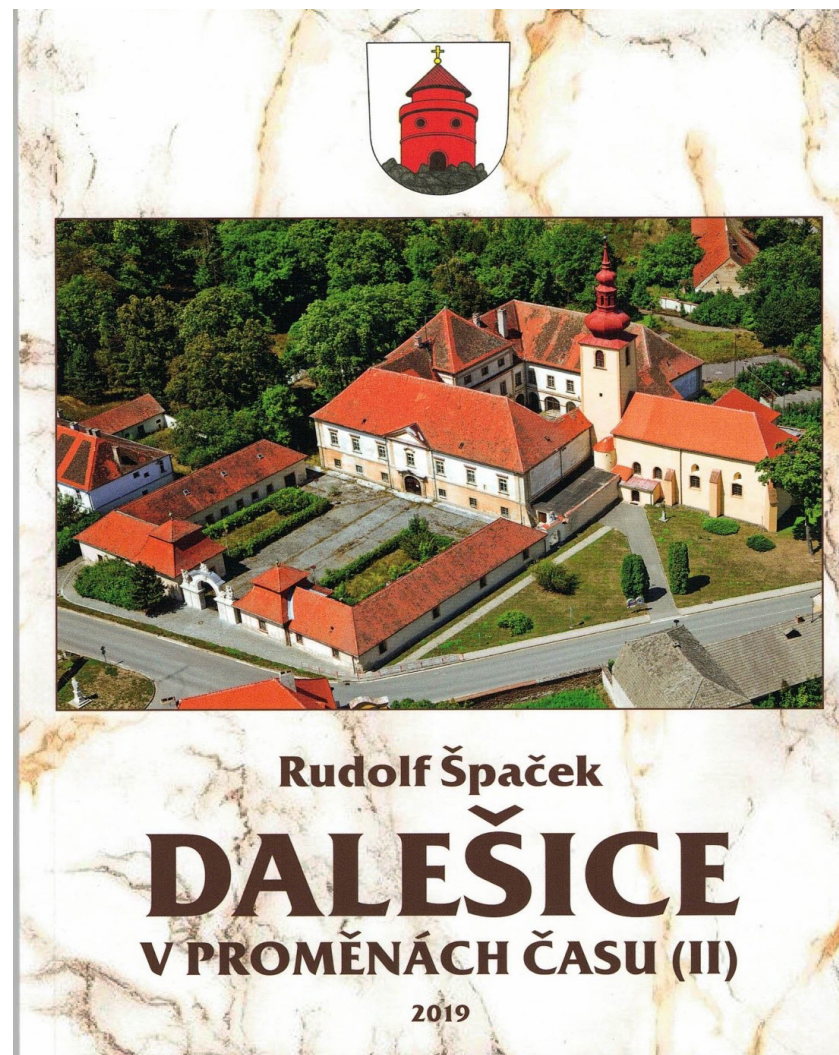
Nelze vše obsáhnout v jedné publikaci. Bude-li příznivá shoda okolností, jsem připraven vytvořit ještě třetí díl, který by tak uzavřel trilogii o Dalešicích v proměnách času.

Dalešice byly vždy obcí, kde převážná většina obyvatel byla životně závislá na zemědělství, ať už jako přímí vlastníci půdy, nebo jako námezdní pracovníci u sedláků, nebo na panském, v tzv. zbytkovém statku. Později pak velká část občanů pracovala v zemědělském družstvu. Proto část publikace obsahuje obrázky ze zemědělských prací a prací se zemědělstvím spojených.

Na několika snímcích jsou zachyceny dalešické zajímavosti a také to, co už navždy zmizelo a co už nikdy neuvidíme.

Publikace, která se vám dostává do rukou, má 144 stran a je v ní více jak 300 obrázků. Vše je rozděleno do 45 kapitol. Je to vlastně malá obrázková kronika.

Nejen pro vás, současné obyvatele, ale i pro generaci příští jsem sepsal tuto publikaci, aby alespoň v hrubých obrysech bylo zachováno povědomí o životě a práci v minulosti. Nakolik se mi to podařilo a nakolik je vypovídající, to posoudíte vy sami, čtenáři této publikace, kterou lze zakoupit na úřadu městyse.

Nátěr kupole na Kapli sv. Kříže

Vážení spoluobčané,

v druhé polovině září, jste jistě všichni zaregistrovali, vysokozdviznou plošinu u Kaple sv. Kříže.

Jak by také ne, když kaple je nejvýraznější dominantou celých Dalešic. Každý, kdo přijíždí k nám ať již od Rouchovan, Hrotovic či Valče, jí vidí. Je nepřehlédnutelná. Umístěná na návrší při jihovýchodním okraji městyse a působí, jako by na naše Dalešice vzhlížela a držela nad nimi ochrannou ruku. Můžeme být právem hrdi na to, že takovou stavbu, jakou Kaple sv. kříže bezesporu je, máme. Právem je zapsaná v kulturním památkovém ústavu. Kaple je majetkem městyse, proto je naše povinnost se o ni starat.

Nebylo možné si nevšimnout, že kupole potřebuje nový nátěr, který by jí ochránil zase na několik let. Nejprve bylo nutné odstranit starý, loupající se nátěr a posléze kupoli natřít novou barvou, která odpovídá požadavkům památkového ústavu. Přálo nám krásné počasí, ale velkou zásluhu na provedení celé akce, mají obecní zaměstnanci, kteří se zhostili tohoto nelehkého úkolu na jedničku. Patří jim velký dík.

Pohled na Dalešice z té výšky je opravdu nádherný. Můžete se o tom přesvědčit z krásných fotografií, které byly při této příležitosti pořízeny.

Jiří Loukota
starosta

Kontejnery

Vážení spoluobčané, jsem velice rád, že Vám touto cestou mohu sdělit - dotační titul na kontejnery, o který jsme požádali - VYŠEL.

Znamená to, že na dvou stávajících místech dojde k zásadním úpravám, budou vybudovány zpevněné plochy se zastřešením, s novými kontejnery, kterých bude dle Vašich požadavků větší počet.

Z čeho už radost mít nemůžu je věčný, marný boj s pořádkem u kontejnerů. Vyjadřoval jsem se k tomu již v minulém zpravodaji, ale jak je vidět, marně. Ono ani tak nezáleží, kolik a jaké kontejnery v Dalešicích budou, ale záleží opravdu na každém z nás, jak se budeme chovat. Jestli ten pořádek budeme udržovat, nebo jestli nám je to úplně jedno kam, co vyhodíme. Zajistě víte, že problém s odpady řeší nejen v Dalešicích, v České republice, Evropské unii, ale celosvětově. Tento problém je natolik závažný, že ani dříve

ceněný, sbíraný a vykupovaný papír je dnes velmi obtížné dále zpracovat o plastech nemluvě. Během nastávajících 10 let se očekává přestavba odpadového hospodářství, co nás všechny čeká, ukáží nastávající léta.

Je smutné se dozvědět, že nepořádek k nám dováží i obyvatelé nejen ze sousedních obcí, ale i ze vzdálenějších měst. Opravdu už nevím, co si o tomto mám myslet. Zatím jsem tyto věci nijak výrazněji neřešil, ale jakmile se situace bude opakovat, budu nucen konat. S vybudováním nových sběrných míst, dojde rovněž k umístění monitorovacího zařízení na tato místa, tak aby nedocházelo, nebo alespoň se omezilo ukládání jakéhokoliv odpadu na tato místa, nebo v jejich okolí.

Jiří Loukota
starosta městyse

Zavedení elektřiny do naší obce

Život bez elektřiny si dnes dokáže představit málokdo. Elektřinu využíváme každodenně, doslova v každém okamžiku. Ani si neuvědomujeme, jaká je to možnost, jaký je to pomocník a jak nám ulehčuje a zpříjemňuje naše žití. Úplně samozřejmě mačkáme vypínač a svítíme, ovladačem použijeme televizi, zapínáme rádio, přehrávače i počítače. Že nám lednička a mrazáky uchovávají potraviny, je naprosto automatické. Topení, klimatizace, sporáky, trouby, vysavače, elektromotory, bojler, pračky, sušičky – dala se vyjmenovat dlouhá řada věcí, která by bez elektřiny nebyla. O fungování průmyslu, zemědělství a celé ekonomiky bez elektřiny ani nemluvě.

Nebylo tomu tak vždy. Vynález elektřiny je dávná věc, ale její spoutání pro službu člověku, to není záležitost zase až tak vzdálená.

Do našich Dalešic byla elektřina zavedena v roce 1928, tedy před pouhými jedenadevadesáti lety. Ten historický okamžik, kdy se u nás rozsvítila první elektrická světla, nastal 13. srpna roku 1928. Dá se říci, že tehdejší představitelé našeho městyse plně nepochopili

význam a přednosti zavedení elektřiny do obce a několik let pod různými záminkami zavedení tohoto moderního vynálezu oddalovali. Dalešice byly jednou z posledních obcí v okolí, kde se místo svíčkou a nebo petrolejovou lampou začalo svítit elektřinou. Že se zavedením elektřiny zkvalitnil lidem život, to je nezpochybnitelné.

Ne všichni si elektřinu do svého domu nechali zavést. Ještě po několik dalších let si musela elektřina probíjet cestu k těm, kdo ji z jakýchkoliv důvodů nechťeli. Třebas z důvodů finančních. Z počátku svítila v každém domě jedna, nejvýše dvě patnáctiwattové žárovky, později pětadvacetiwattové. Z dnešního pohledu to byly doslova „bludičky.“ Šetřilo se, nikdy nesvítily žárovky nadarmo.

Šetřila i obec. Původní počet z plánovaných 29 pouličních svítidel snížili dalešičtí radní o jednu, na 28. Že se pak takřka každoročně nějaké další svítidlo přidávalo, to už se neřešilo. Dnes se u nás počet pouličních lamp počítá na stovky. Svítí všude, jak se lidově říká „na každém rohu.“ A svítí po celou dobu, kdy je tma. V začát-

cích však ponocný v nejhlubší noci pouliční světla vypínal.

Před rokem 1928 byla petrolejka a lucernička se svíčkou, nezbytná věc v každé domácnosti, v každé chalupě, v každém hospodářství. Za tmy se lucerna houpala na každém jedoucím koňském i kravském povelu, s lucernou se chodil do chléva krmit dobytek, s lucernou se chodilo brzo ráno na roráty, lucernou si lidé svítili za tmy na jakoukoliv cestu.

Doma v kuchyni se petrolejka postavila na obrácený hrnec stojící uprostřed stolu a tak se zlepšil dosah světla z plápolajícího plamínku. Okolo stolu se různě sesedla rodina, v zimě se při petrolejce dralo peří. Každodenní čištění skleněného cylindru bylo nutností pro zlepšení svítivosti. Zásobu petroleje musel mít každý doma. Nejstarší občané ještě toto vše pamatují.

V té době se dalo mluvit o dlouhých zimních večerech. Doba se ale změnila. Když nyní dojde k nenadálému přerušení dodávky elektřiny vlivem technické poruchy, nebo vlivy povětrnostními, je to pro většinu lidí malá katastro-

fa. Být potmě, nebo jen při svíčce, bez televize, lednička nechladí, mrazák povoluje, topení nefunguje a mnoho dalších věcí, na které jsme v dnešní době zvyklí, je pro nás bez elektřiny nedostupných. Na elektřině jsme absolutně závislí. Eventuální dlouhodobý výpadek v dodávce elektřiny, nebo tzv. „blackout“ při zhroutilí přenosové sítě, to raději nedomýšlet.

Nahlédnutím do historie naší obce zjistíme, že si tehdejší dalešičtí obecní zastupitelé neuvědomovali důležitost elektřiny pro život lidí, že nepochopili možnosti a výhody, které její zavedení bude mít. Když po vzniku Československa v roce 1919 přijalo Národní shromáždění zákon o všeobecné elektrifikaci, začaly vznikat nové, vládou podporované energetické společnosti, které se elektrifikací zabývaly. Jednou z nich byla i Západo-moravská elektrárenská společnost se sídlem v Brně. Vládou ČR byla prohlášena za „všeúčinnou,“ což znamenalo, že je její povinností postupně zajišťovat všeobecnou elektrifikaci na území, kde působí. V našem regionu se jednalo o území kolem elektrárny v Oslavanech. Záleželo jen na jednotlivých ob-

cích, zda a kdy se rozhodnou pro zavedení elektřiny. V Dalešicích se zavedení elektřiny neustále oddalovalo. Svědčí o tom tyto zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva.

Rok 1925 – Obecní zastupitelstvo se usnáší prozatím k zavedení elektrifikace nepřistupovat, jelikož obec je finančně zatížena z důvodů scelování, atd...

Rok 1926 v únoru – Na zavedení elektrifikace obce se nepomýšlí.

Rok 1926 v dubnu – Obecní zastupitelstvo uznává nutnost zavedení elektrifikace. Obec jest ale finančně zatížena z důvodů scelení, odvodnění a meliorací hospodářských pozemků. Nelze proto do 4 roků počítat se zavedením elektrifikace do zdejší obce.

Nakonec však na schůzi obecního zastupitelstva 26. 12. v roce 1927 padlo jednomyslné, přelomové rozhodnutí, že se elektřina do obce zavede. Dění okolo elektrifikace se dalo rychle do pohybu a výsledkem bylo rozsvícení prvních elektrických světel v srpnu roku 1928. Život lidí v Dalešicích se s elektřinou stal po všech stránkách nejen lehčí, ale i příjemnější.

Kromě elektřiny využíváme k topení a ohřevu vody také plyn. Přesně po sedmdesáti letech od zavedení elektřiny byl do našeho městyse zaveden také plyn. Rozhodnutí, zda obec plynofikovat, učinilo zastupitelstvo obce v roce 1994 a zároveň Dalešice vstoupily do Sdružení obcí pro plynofikaci spolu s obcemi Valeč, Třebenice, Dol. Vilémovice a Lipník. Administrativní, projektová a stavební příprava byla časově mnohem delší než když se jednalo o zavedení elektřiny. Po takřka čtyřech letech, v září roku 1998, byla stavba plynovodu dokončena, zkolaudována a do naší obce byl vpuštěn plyn. Již jedenáct let využíváme výhod tohoto, ne zrovna levného, ale moderního, ekologického zdroje.

Rudolf Špaček
kronikář městyse

O pohár starosty městyse Dalešice

V sobotu 31. 8. 2019 se konala na hřišti v dopoledních hodinách hasičská soutěž O pohár starosty městyse Dalešice. Touto cestou chci poděkovat všem hasičům i hasičkám, které se soutěže zúčastnili. Nebudu tady psát umístění, jak celá soutěž dopadla, to si přečtěte ve zprávě od hasičů. Chtěl jsem se s Vámi podělit o dojmy, které ve mně soutěž vyvolala, protože jsem se ji účastnil úplně poprvé a to nejen jako starosta. V dnešní době je pomalu vzácností vidět, že se děti umí pro něco nadchnout a mají také jiné zájmy, než jen mobil a počítač. Bylo hezké sledovat nadšení všech soutěžících, zapálení pro hru, radost v očích vítězů a samozřejmě zklamání u těch, kterým se to moc nepovedlo. Nejde vůbec o to, kdo vyhrál a kdo

prohrál, ale o to, že se vůbec taková soutěž koná a děti si ji užívají. Vyšlo krásné počasí, sluníčko bylo až, až, tak osvěžení v podobě postříkání hadicí, přišlo vhod. Atmosféra celého soutěžení byla velice přátelská a kamarádská. Velký dík patří hasičům, kteří nemálo svého volného času věnují právě hasičskému sportu a vychovávají si své nástupce. Jsem rád, že v Dalešicích máme SDH, je to parta dobrých lidí a vychovávají si drobtinu, která je do tohoto sportu zapálená. Už se těším se na příští rok.

Jiří Loukota

Setkání seniorů

V pátek 25. 10. 2019 proběhlo v sokolovně třetí setkání dalešických seniorů. Vaše hojná účast nás přesvědčila, jak jste si tuto akci oblíbili. Jsme za to velice rádi. Bylo příjemné pozorovat Vaše spokojené obličeje během celé akce, úsměvy na Vašich tvářích mluvi-

ly velice hezké vystoupení. Během celého odpoledne Vám k dobré náladě, tanci i poslechu vyhrávala naživo kapela Naživo. Tvoří ji Jan a Antonín Šauerovi, otec se synem. Jejich moto je- Hrajeme muziku, která má srdce.

ly za vše. Proslovem pana starosty celá akce začala. Srdečně Vás všechny přivítal, popřál Vám příjemnou zábavu a seznámil Vás s programem, který byl pro Vás připraven. Také jste se dozvěděli, proč se setkání, které bylo původně naplánované na jaro, muselo odložit. Vedly nás k tomu smutné události, na které byl tento rok poněkud štědrý. Pevně věříme, že nikdo z Vás, nelitoval svého rozhodnutí, strávit jedno společné odpoledne se svými vrstevníky, sousedy a přáteli. S každým z Vás přišla i dobrá nálada, šlo vidět, že trápení i starosti jste nechali doma za dveřmi. U koho tomu tak nebylo, jistě mu náladu zvedl program který jsme připravili.

Jako první Vám předvedli své vystoupení žáci základní školy Dalešice, pod vedením paní učitelky Hájkové. Zazpívali Vám krásné písničky a Vy jste je odměnili potleskem.

Taneční soubor Znojemské grácie se Vám představily během celého odpoledne hned ve čtyřech vystoupeních. Soubor je zajímavý tím, že ho tvoří pouze senioři. V současné době má 21 členů, z toho jsou tři muži a průměrný věk je 71 let. Vedoucí souboru je Marie Straková, která sestavuje i všechny choreografie. Zpočátku členové souboru tančili pro radost a zdraví, později začali vystupovat i na veřejnosti. Dnes mají za sebou zhruba 150 veřejných vystoupení, jak v naší republice, tak i v zahraničí např. v Chorvatsku a Litvě. Jejich životní elán jim můžou závidět i mladší ročníky.

Mažoretky – květinčky, na které je vždy moc pěkný pohled, pod vedením paní Peterkové, si rovněž připravi-

ly manželé Potůčkoví ze Slavetic se Vám postarali o dobrou večeři. Akciového pivovaru Dalešice, děkujeme za sponzorský dar pivo a točenou zázvorovou limonádu.

Dnešní doba je velice rychlá, času málo. Bydlíme všichni společně v našich Dalešicích, ale někdy se s některými z Vás, nepotkáme za celý rok. Proto, když Vás pan starosta vyzval, abyste tuto příležitost využili i k tomu, co byste mu chtěli svěřit, rádi jste této příležitosti využili. Vyslechl Vaše přání a požadavky, co by se mělo v Dalešicích zlepšit a které nedostatky by se měly podle Vás odstranit. Vaše generace má dobrý přehled o všech událostech, které se kdy v obci seběhly. Pan starosta si Vašich postřehů a hlavně životních zkušeností velice váží.

Jak už jsem se zmínila na začátku, z celé akce jsme měli velice příjemný pocit. Jsme rádi, že jste se dobře bavili což nás moc těší.

Proto mi dovolu, bych touto cestou poděkovala také těm, kteří pro Vás celou akci připravili, právem si to zaslouží. Je to pro nás velká výzva, uspořádat setkání seniorů příští rok, zase možná o něco lepší.

V hlavě už mám spousty nápadů, které by se Vám mohly líbit, ale jestli dovolíte, tak si je nechám zatím pro sebe, jako překvapení, abyste se měli na co těšit.

Za SPOZ
Loukotová Ivana

Jak vypadá Ježíšek?

Jak vypadá Ježíšek? Myslíš, že má kožíšek?

Nebo že je jenom v tričku, když nám dává pod jedličku ty tajemné balíčky?

Tak je to letos zase stejné jako vloni, předloni a předpředloni. S tím, jak se venku za okny snižuje teplota na teploměru (nebo by se aspoň měla snižovat), zvyšuje se naopak frekvence a vynalézavost takovýchto a podobných otázek u dětí v naší školce. Jestli si tedy i Vy v tomto předvánočním čase lámete hlavu s podobnými problémy, které jsou naznačeny v úvodním veršiku, dočtete do konce tento článku – mám zaručené nejnovější informace přímo od zdroje nejpovolnějšího – dalešických mateřáků.

U nás ve školce je jich letos zapsáno 18, s vyrovnaným skóre kluků a děvčat 9:9. Máme 5 předškoláků (Jan Hillebrand, Amálie Kosová, Martin Sobotka, Eliška Solařová a Ondřej Zink).

V září také přišlo 5 dětí, kterým ještě nebyly 3 roky. Zvládali jsme to ale dobře, byly moc šikovné a proudy slziček ani nebyly tak velké, jak by se od dvouletáčků dalo

očekávat.

Hned od počátku roku jsme tedy mohli začít s tělocvičným projektem „Svět nekončí za vratky, cvičíme se zvířátky“, který vyhlásila Česká obec sokolská. Každé dítě dostalo svůj sešit se zvířátkovými samolepkami. Ty si do něho dolepují podle splněných úkolů. A jaké jsou to úkoly? Docela obyčejné, vycházejí z přirozeného pohybu dětí – skoky, hody, běh, pravolevá orientace, držení rovnováhy. Většinu splníme ve školce při každodenním

cvičení, tam, kde nám schází vhodné nářadí (např. švédská bedna) se vydáme do Sokolovny. Děti cvičení baví a ani si nevšimnou, že se zase naučily něco nového.

Září uteklo jako voda a hned počátkem října nás čekalo první letošní divadlo – společně se školou jsme jeli na hudební vystoupení skupiny Marbo „Máme rádi písničky“. Děti si zazpívaly, zatancovaly a seznámily se s některými hudebními nástroji.

Při tradičních podzimních činnos-
tech, do kterých patří hlavně ta
u dětí nejoblíbenější – čvachtání
se v kalužích a blátě – jsme přiví-
tali listopad a s ním další divadelní
představení – Maxipsa Fíka. Tato
pohádka nadchla nejen děti, ale
i nás dospělé a myslím, že se řadí
k tomu nejlepšímu, co jsme kdy při
našich výletech do světa Thálie vi-
děli.

To už o sobě dávala vědět přichá-
zející zima – v šatně se občas ob-
jevily oteplováčky nebo rukavice
a nikdo už nemohl být na pochy-
bách, že se milovými kroky blíží
Vánoce. Jejich každoroční před-
zvěst – Mikuláš a jeho svita už ur-
čitě monitorovali ze svých letních
úkrytů,

ve které školce jsou ty nejhodněj-
ší děti a kam se vypravit nejdří-
ve. U nás máme asi děti hodně,
proto obávaná trojice dorazila
brzy, hrůzu na nás moc nepouštěla
a Mikuláš dokonce dovolil těm od-
vážnějším podrbat čertí zablěšený
kožich. (Na tomto místě musíme
pochválit Mikuláše, který měl letos
mikulášskou premiéru, ale vůbec
to na jeho výkonu nebylo poznat –
díky, pane Mandáte).

Při poslechu koled, inhalování růz-
ných vůní nesoucích se školkou
- nezaměnitelného aroma perníč-
ků, které jsme s dětmi vykrajovali
a zdobili, vůni jehličí z našeho
„plyšákového“ adventního věnce
i charakteristickým pachem zapá-
lených prskavek se překulil druhý
prosincový týden. Ten nám přinesl
dvě události, kterých se děti ne-
mohly dočkat. První byla návště-
va divadelního představení „Čtyř-
lístek a talisman moci“, kde jsme
se setkali s i staršími generacemi
milovanou zvířecí čtyřkou. Dru-
há – tak to byl absolutní dětský hit
letošních Vánoc – „Ledové králov-
ství II“ v třebečském kině. Chtylavá
ústřední melodie nám pak ještě
dlouho zněla v hlavě.

Při radovánkách čas plyne rych-
le – ani jsme se nenadáli a byl tu
20. prosinec – poslední den před
vánočními prázdninami. Pod škol-
kovým stromečkem už čekala
na rozbalení kupa dárků, na míse
voněla spousta cukroví od ma-
minek a ze stojanu na zdi na to
všechno pohlížela nová moderní
televize (což je dáreček, za který
neděkujeme Ježíškovi, ale štěd-
rým představitelům obce). Tří-
dou pak zavoněla „prací“prskav-

ka a v pohárcích zaperlilo dětské
šampaňské k tradičnímu přípitku
na pohádkové nastávající Vánoce
a šťastný nový rok.

Pokud jste dočetli moje psaní až
sem, možná Vás zajímá odpověď
na otázku z úvodu tohoto článku –
jak tedy vypadá Ježíšek podle da-
lešických školáčků?

Zde je několik odpovědí : A. Je bílý
a zelený. B. Vypadá jako sníh. C. Mu-
sí to být hodně silný pán, aby unesl
všechny ty dárečky. D. Má tělo jako
sněhulák a na hlavě červenou če-
pici. E. Vypadá jako andílek v bílé
košilce. F. Je neviditelný a potichu
zvoní rolničkami. G. Vypadá trochu
jako Santa Claus, jenom menší.

Takže ať už ten Váš Ježíšek vy-
padá jakkoli, přeji všem čtenářům
za všechny zaměstnance a děti
ze školy a školky v Dalešicích,
aby Vám přinesl krásné Vánoce,
spoustu dárečků a to hlavně takov-
ých, které se nedají nikde koupit
ani zabalit a abychom si mohli
přesně za dalších 365 dní při po-
hledu zpět říci: „Byl to dobrý rok“.

Lada Čapounová
učitelka MŠ

Hasiči

Již nějakou chvíli vzpomínáme na teplé letní dny, kdy
jsme se schovávali do stínu. A teď je za okny mráz
a kvapem se k nám blíží to neočekávanější období
v roce – VÁNOCE. Součástí této doby je hodnocení
prožitého roku. I mně dovoluť Vás seznámit s tím, co
jsme prožili my, členové SDH Dalešice.

• V červnu se zúčastnili závodů v Mohelně, kde naše
družstva obsadila krásné 3. a 4. místo.

• 13. 7. 2019 se děti zúčastnily závodu ve Valči, kde
je podpořila silná skupina členské základny, protože
jsme vypomáhali SDH Valeč s časomírou a její obslu-
hou. I zde se předvedli naši mladí závodníci a umístili
se na 2. a 4. místě. Na těchto závodech se nenecha-
li zahanbit též naši chlapi a vyhecovali se k závodu
v kategorii veteránů. Někteří členové dokonce potě-
šili nejedno ženské oko. A umístění bylo skvělé, na
3. místě.

• 25. července 2019 vyjžděla naše zásahová jednot-
ka SDH Dalešice k požáru pole u obce Číměř.

• 31. srpna jsme pořádali Hasičské závody u nás v Da-
lešicích. Letošní počasí nám přálo a nějaké to skro-
pení vodou bylo hlavně dětmi přijímáno s nadšením.
Naše mládežnické týmy ukázaly svoje kvality a obsa-
dily 1., 2. a 3. místo v kategoriích mladší a starší žáci.
Chtěl bych poděkovat těm, kteří nás přišli podpořit
a užili si s námi poslední prázdninový den.

• 21. září 2019 se konal zájezd dospělých členů do
Ostravy. Navštívili jsme Landek park a Technické
muzeum Vítkovice. Kdo jel, jistě neprohloupil. Každý
v sobě našel zbytky malého dítěte a našel si to, co ho
zajímá. Podařilo se nám zanechat i krátkodobý otisk
naší přítomnosti na zatlačovací tabuli, ale do 10 mi-
nut byl zničen.

• 19. října jsme organizovali Branný závod mladých
hasičů. Tohoto závodu se zúčastnilo přes 30 druž-
stev. Bylo zapotřebí připravit trať a zázemí pro sou-
těžící a rozhodčí. Není jednoduché takovou velkou
akci zorganizovat, ale naštěstí máme členy, kteří se
tohoto úkolu zhostili úspěšně. Pro naši mládež to

bylo první setkání s branným závodem. Nebylo to pro
ně jednoduché, nezvládli to mezi nejlepšími, ale ne-
báli se disciplíny vyzkoušet a dali do toho vše, co bylo
v jejich silách.

• Mezi naše poslední akce letošního roku patřil výlet
na lodi Horácko po Dalešické přehradě. Tento výlet
byl určen všem dětským a dospělým členům a jejich
rodinným příslušníkům. Vzhledem k tomu, že by-
chom nenaplnili kapacitu lodi, domluvili jsme pacht
s SDH Valeč. Její členové se zúčastnili výletu a zajis-
tili přepravu osob na lodní zastávku retro autobusem
Mercedes. Nadšení byli nejen děti, ale i dospělí. Pro
některé to byla první plavba lodí Horácko.

To je snad kompletní výčet akcí, kterých jsme se zú-
častnili nebo je organizovali v druhé polovině roku
2019. Samozřejmě nezbytnou součástí činnosti ha-
sičů je průběžná údržba techniky, výbroje a výstroje,

které je třeba věnovat taky spoustu volného času.

Co máme v plánu:

• 21. 12. 2019 se koná Členská výroční schůze v po-
hostinství Stodola

• 15. 2. 2020 Maškarní průvod obcí

• 28. 2. 2020 Hasičský ples

Závěrem mi dovoluť popřát Vám krásné a poklidné
svátky vánoční a do nového roku 2020 především
pevné zdraví.

T.J. Sokol Dalešice je opět nejlepší!

V polovině září bylo opět zahájeno cvičení a tím otevřen další cvičební rok 2019/20.

den	hodina	název	kategorie	vedoucí
úterý	16.00 – 17.00	Všestrannost pro předškoláky	2014 a mladší	E. Čtvrtníčková, M. Kosová, B. Juránková
úterý	17.00 – 18.00	Všestrannost pro dívky	2013 - 2005	V. Špačková, I. Hamplová
středa	16.00 – 18.00	Stolní tenis	2. -9. třída ZŠ Dorost a dospělí	O. Kos
	17.00 – 18.00			
čtvrtek	18.00 – 19.00	Cvičení s overbaly	15 let a starší	M. Kosová
pátek	16.00 – 17.00	Všestrannost pro chlapce	2013 - 2005	J. Zadrazil, A. Macháčková/ T. Palátová
pátek	17.00 – 18.30	Divadlo DUDEK	2013 a starší	M. Potůčková, B. Potůčková
pátek	18.30 – 20.00	Divadlo DUSOT	15 let a starší	M. Potůčková, B. Potůčková
pátek	20.00 – 21.00	Volejbal	Dorost a dospělí	E. Čtvrtníčková
neděle	17.00 – 19.00	Florbal dorost a junioři	2004 a starší	J. Dufek

V sobotu 28. 9. 2019 jsme poprvé uspořádali Noc sokoloven. Naše cvičitelky si připravily velmi bohatý program, do kterého byli zváni nejen děti, ale i dospělí. Nejprve si děti zacvičily a vyzkoušely různá náradí. Pak herci našeho souboru DUDEK předvedli všem přítomným pohádku Boudo, budko, kdo v tobě přebývá. Následovalo malování na obličeje, výroba lodiček, bojovka pro školní děti, občerstvení ve formě domácích buchet čaje a svařáku, grilování a posezení u ohně s živou hudbou a kdo chtěl, mohl i přespat. Ráno po budíčku a rozcvičce čekala přítomné dobrá snídaně, kterou připravily hodné maminky. Byla to velmi pěkná a zdařilá akce a příští rok si ji určitě zopakujeme.

8. října, kdy slavíme Památný den sokolstva, jsme měli naplánovaný večer sokolských světel, ale z důvodu špatného počasí jsme jej odložili na listopad.

12. října byl určen jako termín Župního přeboru v přespolním běhu, který každoročně pořádáme, a zúčastnilo se ho 98 závodníků z řad sokola a 17 nesokolských závodníků. Bylo chladno, ale nepršelo, což je pro běh na dlouhé vzdálenosti dobré a našim závodníkům to velmi vyhovovalo. Důkazem toho bylo, že se jim podařilo získat spoustu medailí. Zlatou medaili vyhrála Amálie Kosová, Hana Zachová, Radim Móczár a Barbora Baštová. Stříbro si odnesl Adam Eliáš, Roman Věžník, Michal Hobza, Tomáš Doležal, Tomáš Kábele, Dominik Macků a Oldřich Kos. Bronzové medaile obdrželi Klára Herzánová, Edita Anna Hamplová, Vojtěch Doležal a David Čech. Děkujeme nejen závodníkům, kteří nás reprezentují, ale i všem pořadatelům, kteří přispěli k tomu, že se závodníkům u nás líbilo, a také všem sponzorům za ceny pro vítě-

ze. Zvlášť muže potěšili soudky piva z místního pivovaru.

Poté byly vyhlášeni přeborníci župy za uplynulý cvičební rok. V Župě plk. Švece byli loni nejlepší a zlatou si odnesli Leontýna Jíchová, Dita Smolová, Lucie Čtvrtníčková, Dominik Macků, David Čech. Stříbrnou župní medaili dostala Vanesa Jandová a bronzové župní medaile získala Anežka Juránková, Jaroslav Chlanda, Tomáš Kábele a Jiří Čtvrtníček.

A na závěr byla vyhlášena nejlepší sokolská jednota a vítě, která to byla? Byla to naše sokolská jednota Dalešice.

V listopadu byla opět zahájen župní florbalová liga. Za naši jednotu se zúčastní mladší žáci pod vedením Veroniky Pivnickové a junioři a muži, které trénuje ing. Josef Dufek.

23. listopadu jsme odjeli na Župní přebor v plavání. Bohužel se letos zúčastnilo nejméně závodníků za celou dobu trvání tohoto přeboru a na medailovou umístění jsme tentokrát nedosáhli.

V úterý 26. listopadu se uskutečnila akce sokolských světel, kterou jsme nemohli uspořádat v říjnu kvůli počasí. A tentokrát nám počasí přálo. Lampionový průvod zahájili před sokolovnou dva námořníci, kteří nás poslali po světýlkové cestě k Malému rybníku, kde nás čekal vodník. Ten každému zapálil svíčku na připravené lodičce a ta pak na hladině rybníka vypadala velmi krásně a romanticky. Poté jsme po sto-

pách světýlek došli až na náměstí, kde na všechny čekala dobrota ve formě domácích koláčů a teplých nápojů.

Také divadelní soubor DUDEK nezahálí a pravidelně se schází v pátek a od půlky listopadu i v sobotu. V pohádce Jak Lotrando uzdravil Zubejdu hraje 20 herců a někteří se během představení musí dvakrát i třikrát převlékat, protože hrají dvojrole i trojrole.

S pohádkou se na Vás soubor DUDEK bude těšit v sobotu 14. 12. 2019 a 21. 12. 2019 vždy v 17 hodin na večer. Přijďte se pobavit, zasmát se a také podpořit partu dětí, kteří Vám moc rádi předají radost. Protože radost, smích, zábava a kreativita je velmi důležitá pro nás všechny, nejen pro děti.

A pokud nás chcete sledovat aktuálně i v průběhu roku, můžete tak činit na našich webových stránkách - www.sokoldalesice.cz

Tak to bylo od nás sokolů asi vše, ale jen pro tento rok, protože v novém roce jedeme na plné obrátky pořád dál.

Přeji Vám krásné a radostné Vánoce, veselý Silvestr a v novém roce hodně zdraví, spokojenosti, pohody.

Se sokolským pozdravem NAZDAR a lyžařským skol se loučí

RNDr. Josef Potůček
starosta T.J. Sokol Dalešice

Farnost Dalešice

Milí čtenáři a farníci,

taky se Vám zdá, že čas utíká stále rychleji? Nechce se mi vůbec věřit, že nám utekl další půlrok. Co nás v něm potkalo?

Ve farnosti Dalešice začínají prázdniny obvykle poutí. V neděli 30. června v 8.00 hod. byla sloužena ve farním kostele sv. Petra a Pavla slavnostní mše svatá a po ní vyrazil průvod po městečku.

Samotné léto a prázdniny pak patří především táborům a poutím. Od 8. července do 3. srpna se ve Štítarech u Vranovské přehrady a v Jamném nad Orlicí v Orlických horách vystřídalo ve třech turnusech více než 150 účastníků včetně vedoucích.

Předposlední týden prázdnin se sedm statečných poutníků vydalo pěšky na Velehrad a v posledním týdnu od pondělí do středy kolem dvaceti cyklistů na cyklopouť do Dolních Kounic. Ubytování bylo zajištěné v sokolovně v Silůvkách. Hlavní den pouti byl ve středu, kdy nás doplnil ještě autobus poutníků z našich farností. Po mši svaté v poutním kostele sv. Antonína následovala prohlídka kláštera Rosa Coeli a židovské synagogy. Pak společný oběd v prostorách kláštera. Po něm byla ještě prohlídka farního kostela a pro cyklopoutníky i kostela pravoslavného. Domů jsme přijeli ve středu odpoledne naprosto vyčerpaní, ale spokojení.

Září se nese ve znamení začátku školního roku. Rozloučení s prázdninami se uskutečnilo v Dalešicích pod záštitou místní organizace KDU-ČSL. Při mši se žehnali školní brašny a pak na farním dvoře byla možnost pro děti si zasoutěžit a pro dospělé se něco dozvědět od zajímavých hostů. Pozvána byla politička paní Marie Dudíková a také Anna Ambrozková, která nám vyprávěla o svých zážitcích z ročního misijního pobytu v Angole.

Podzimní farní pouť byla tentokrát na slovenské poutní místo Turzovka. I když nebyla nouze ani o celkem napínavé zážitky, tak nakonec vše dobře dopadlo a všichni byli spokojeni.

Říjen se nemohl obejít bez Drakiády ve Valči a i když tentokrát počasí příliš neprálo (vítr silný až moc a k tomu taky dešťová přeháňka) bylo jak draků, tak jejich majitelů více než padesát.

Měsíc říjen byl vyhlášen papežem Františkem mimořádným misijním měsícem. V pátek 18. října se farnosti Valeč, Dalešice a Lipník zapojily do Misijního MOSTU modlitby. MOST = Modlitba-Oběť-Služba-Tvořivost. Po misijním růženci sloužil mši svatou ve valečském kostele P. Tomáš Vyhnaněk

z Kongregace misionářů oblátů P. Marie Neposkvrněné. Po mši měl v kostele zajímavé povídání o misiích

v Západní Sahaře.

20. října po mši svaté jsme zrealizovali před kostelem misijní jarmark. Výtěžek z něj ve výši 7815,- Kč putoval do Bulharska na podporu díla českých salesiánských misionářů ve Staré Zagoře.

V neděli 27. října proběhl ve Valči už 4. ročník florbalového turnaje „Cylinder cup“, za rekordní účasti šesti družstev ve starší a pěti v mladší kategorii. Ve starších letos zvítězili Knínice u Boskovic. V mladší kategorii pak domácí tým z Valče. Dalešice sice přímo zastoupení neměli, ale v dresu jednoho z valečských družstev vybojoval stříbro místní farník Tomáš Coufal.

Mikuláš přišel do kostela ve čtvrtek 5. prosince.

Přidávám ještě seznam akcí do konce roku 2019 a něco k plánům do roku příštího.

25. prosince od 17.00 hod. „Živý Betlém“ ve Valči

Mše svaté o Vánocích:

Vigilie ze slavnosti Narození Páně úterý 24. prosince – 16.00 hod.

Slavnost Narození Páně čtvrtek 25. prosince – 9.30 hod.

Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka pátek 26. prosince – 9.30 hod.

Svátek sv. Rodiny, neděle 29. prosince – 9.30 hod.

Slavnost Matky Boží, Panny Marie středa 1. ledna – 9.30 hod.

Plán akcí v roce 2020

3. ledna v pátek bude tříkrálová sbírka,

5. ledna v kostele ve Valči „Tříkrálový koncert“

7. února „Adorační den“

9. února v Koněšíně dětský karneval

16. února při mši svaté svátost pomazání nemocných

8. – 9. května farní pouť do Jižních Čech

28. června pouť v Dalešicích

Tábory se o prázdninách (doufejme) uskuteční v obvyklé podobě:

5. – 10. července 2020 tábor pro rodiny s dětmi ve Štítarech

12. – 25. července 2020 tábor v Orlických horách

26. července – 1. srpna 2020 tábor pro menší děti ve Štítarech

18. – 22. srpna pěší pouť na Velehrad

24. – 26. srpna cyklopouť do Tasovic

4. října Drakiáda ve Valči

25. října „Cylinder cup“

Aktuální informace a dění ve všech třech farnostech, můžete sledovat i na našich farních stránkách

<http://farnostvalec.cz/>

Všem podporovatelům, příznivcům, spolupracovníkům, farníkům i občanům upřímně Pán Bůh zaplat' za všechno a zároveň přeji pokoj do vašich srdcí během Vánoc a vše dobré do roku 2020.

Michal Seknička

Rybáři informují

Moravský rybářský svaz, z.s. pobočný spolek Hrotovice měl k 30. 11. 2019 celkem 701 členů, z toho 75 dětí do 15 let a 626 členů starších 16 let. Dne 28. září jsme společně s městem Hrotovice a Mysliveckým spolkem Hrotovice pořádali tradiční rybářský piknik, který se setkal s příznivou odezvou, k čemuž přispěla řada našich členů, jejich rodinných příslušníků a známých, za což jim touto cestou děkuji. S ohledem na situaci ohledně EET (vánoční prodej ryb je vyjmut z působnosti EET, ostatní prodeje nikoliv) i nižším zájmem veřejnosti v letošním roce se v příštím roce rybářský piknik konat nebude.

Dne 5. 10. 2019 se v Blansku ko-

nal IX. Sjezd Moravského rybářského svazu, z.s., který jako nejvyšší orgán Svazu, s platností od 1. 1. 2020 přijal řadu důležitých změn Stanov MRS:

1. Sjezd zrušil pracovní povinnost členů – brigády.

2. Sjezd stanovil výši členského příspěvku na 1.250,- Kč pro členy od 16let (bez výjimky).

3. Sjezd nově zavádí udržovací členský příspěvek ve výši 450,- Kč pro členy, kteří v daném roce nebudou žádat o vydání povolenky. V případě, že se člen po úhradě udržovacího členského příspěvku v daném roce rozhodne si povolenku pořídit, je povinen dále uhradit plný členský příspěvek ve výši

1.250,- Kč.

Změny Bližších podmínek výkonu rybářského práva na revírech mimopstruhových:

1. Povinné vybavení:

Oprávněný k lovu ve vodách mimopstruhových musí mít u sebe platný rybářský lístek, povolenku k lovu, Bližší podmínky výkonu rybářského práva (pouze v tištěné podobě) a členskou legitimaci (pokud je členem MRS nebo ČRS).

2. Počet a množství úlovků:

V mimopstruhovém rybářském revíru si může osoba provádějící lov přisvojit v jednom dni, i když loví na více rybářských revírech, nejvý-

še 7 kg všech druhů ryb. Dojde-li k překročení tohoto limitu poslední ulovenou rybou, lze se i tuto rybu přisvojit. Denní úlovek kapra, štiky, candáta, sumce a amura je omezen na 1 ks denně, přičemž je možná jejich kombinace do celkového počtu 2 ks. Po přisvojení si 2 kusů úlovku uvedených ryb, končí denní lov, i když tento nedosahuje maximální povolenou hmotnost celkového denního úlovku 7 kg. Úlovek lína je omezen na 3 kusy denně. Byla-li si osobou provádějící lov přisvojena ryba, kterou celková hmotnost úlovku přesáhla 7 kg, končí jejím přisvojením denní lov.

Málokomu unikly během léta informace, že se rybáři v Pardubickém kraji potýkají s velmi nebezpečnou

nákazou ryb zvanou KHV, česky koi herpesvirózou, což je vysoce nakažlivé onemocnění ryb, jehož následkem je ve vysoké procentní míře úhyn ryb, a to kapra a jeho barevné variety koi. Koi herpes virem se nemůže nakazit člověk ani jiný savec. Infekce se šíří přímým kontaktem zdravých ryb s nakaženými, vodou, exkrementy, ale také rybářským náčiním a pomůckami, hodně diskutovanou je i role vodních ptáků. V případě pozitivního nálezu je celá rybí obsádka likvidována v kontejnerech pomocí CO2 a odvážena do kafilérie. Klíčovou roli při šíření nákazy hrají samozřejmě přesuny ryb, proto náš spolek odebírá ryby pouze od schválených dodavatelů s registrovaným, pravidelně kontrolovaným hospo-

dářstvím. V neposlední řadě bych proto apeloval na zodpovědný přístup občanů, zejména nekomerční chovatelské veřejnosti. Vysazením ryb (i bez zjevných příznaků nemoci) z okrasného rybníčku do velkého rybníka ve snaze „dát jim šanci“ mohou tito hobby chovatelé způsobit nám rybářům rozsáhlé ekonomické ztráty a že se tak děje svědčí výlovy letošní i z předchozích let, kdy se v námi obhospodařovaných rybnících objevili koi kapři různě barevných variací, zlatí jeseni a karasi, ale také slunečnice pestré a dokonce jedna akvarijní želva.

Ing. Libor Fiala
Předseda MRS z.s. PS Hrotovice

Ze života myslivců

V letošním roce se našich 28 členů věnovalo jako každoročně zajišťování krmiva pro spárkatou, drobnou a bažantí zvěř. Drobným opravám stávajících mysliveckých zařízení pro přikrmování a lov zvěře. Také jsme prováděli běžné opravy na Myslivně. Při těchto činnostech jsme odpracovali asi 1500 brigádnických hodin.

Nedílnou součástí myslivosti je i lov zvěře, do prosince byl uspořádán jeden hon pro poplatkové lovce z Rakouska, na tomto honu bylo uloveno 486 bažantů. Na dvou naháňkách byli uloveni 2 divočáci. Na čekaných dále ulovili myslivci 44 divočáků, 35 kusů srnčí zvěře, 25 lišek a 1 divokého holuba. Srnčí zvěř byla především lovena s onemocněním Papilomatóza.

Jako každoročně byla uspořádána letní oslava narozenin členů našeho MS, spojená s opékáním prasete a také“ Poslední leč „pro členy MS s partnerkami a příznivce našeho MS.

Chtěl bych popřát Všem myslivcům přízeň jejich patronů „ Huberta a Diany“ a i Všem ostatním hodně zdraví, štěstí, lásky a osobní pohody do „nového roku“.

Až budete číst tyto řádky, tak každý správný myslivec v této době, chodí s obilím a senem, přikrmovat zvěř do krmelce.

Pokud i Vy budete chtít dát zvěři něco dobrého tak jí určitě nedávejte pečivo, ale například jablka, mrkev, cukrovou řepu, ječmen nebo oves.

JZD Vesmír Dalešice

Vážení spoluobčané, nevím jak Vy, ale mně, po vyslovení tohoto názvu, vyvstanou příjemné vzpomínky. Nevím, jestli je to tím, že jsem to vnímal dětskýma očima, ale myslím si, že doba, kdy v Dalešicích fungovalo JZD Vesmír Dalešice, byla přátelštější, méně uspěchaná a vstřícnější ke svému okolí.

Lidé si vážili toho, že mají práci v místě bydliště, a že jich bylo. Byli si tak nějak blíží, všichni měli podobné starosti. Nebyla taková zloba a závist mezi lidmi s jakou se setkáváme v dnešní době.

Rádi využívali možnosti, které jim pracovní poměr v družstvu nabízel. Myslím tím různé výlety, kulturní akce, návštěvy divadel, dovolené. Benefity v podobě naturálií také každý rád uvítal.

Moc dobře si vzpomínám, když začaly žně. To byla událost. Kolony kombajnů nejenom nás kluky, velice přitahovaly.

To byly časy, ale proč o tom píši. Všichni víme, jak to nakonec dopadlo. Postupem let se skoro vše přestěhovalo do Studence a celý areál se začal rozparcelovávat a rozprodávat.

Přesně před rokem jsem začal jednat s panem Ing. Komárkem jako předsedou představenstva o odkupu administrativní budovy včetně dílen. Velice si vážím vedení Agrochemy družstvo Studenec, kteří ač měli

více zájemců o koupi uvedené nemovitosti, dodrželi dané slovo a budovu po skoro ročním zaměřování, rozdělování pozemků, stěhování apod. odprodali městysi Dalešice. Nechci si vůbec domýšlet, co by se stalo, kdyby budovu koupil nějaký spekulant. To bychom se asi divili, koho bychom na Dalešicích potkávali. Opravdu bych nechtěl, abychom tady řešili problémy jako v Dyjákovících nebo Lechovicích na Znojemsku.(viz odkaz). <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/obchod-s-chudobou-dorazil-i-na-znojemsko-vesnicane-se-bouri-79235>

Jsem si vědom, že to bude pro obec zpočátku značná finanční zátěž, ale bude snaha budovu co nejdříve opravit a provozovat dále, o všem tomto dění budete včas informováni.

Jiří Loukota
starosta městyse

Slovo hejtmána (města a obce – leden 2020)

Už dvacet let existence má za sebou Kraj Vysočina. Původně pod názvem Jihlavský kraj vznikl sloučením pěti okresů. Jeho vznik provázely skeptické hlasy, že jde o sporný nesourodý konglomerát části českého a části moravského území. Území ležící na obou stranách Českomoravské vysočiny ovšem spojuje ze zeměpisného i národopisného hlediska Čechy s Moravou a etnograficky tento nově vzniklý kraj prakticky kopíruje historické Horácko. Není tedy pravdou, že jde o uměle vytvořený celek. Jeho obyvatelé mají mnohé společné v historii i v současnosti. Svůj název změnil kraj ještě dvakrát. Z Vysočiny byl přejmenován na Kraj Vysočina a stal se mladým a moderním regionem. Prvním hejtmánem s velikou zásluhou na vzniku kraje se stal František Dohnal, na něj jako druhý hejtmán úspěšně navázal Miloš Vystrčil.

Dnes už vnímáme Vysočinu jako jeden celek. Kraj se postupně stal zřizovatelem krajských nemocnic, záchranky i záchytky, domovů pro seniory, ústavů sociální péče,

středních a některých základních škol, jejich jídelen a domovů mládeže, dětských domovů a center, muzeí, galerií a Horáckého divadla Jihlava, krajské správy a údržby silnic, časem k nim přibýly nutné servisní organizace Vysočina Tourism, Vysočina Education a také Projektová kancelář, která je partnerem nejen krajských organizací při získávání evropských i národních dotací.

Prostřednictvím Fondu Vysočiny podporujeme rozvoj širokého spektra aktivit měst, obcí, spolků, firem, klubů, přispíváme vlastníkůům kulturních památek na jejich zachování a obnovu, podporujeme města s památkami UNESCO, patříme ke špičce v zavádění nového IT do praxe, nabízíme vlastní internetovou síť ROWANet, zatím nejdál jsme s procesem transformace sociálních služeb, podporujeme velkoryse profesionální divadelní scénu, patříme k nejčinnorodějším realizátorům obchvatů, máme vlastní systém podpory technického a odborného vzdělávání, jehož model přebírají ostatní kraje,

jsme partnery agrárního sektoru, který v nás má oporu především v oblasti hospodaření s vodou a zachování produkce tradičních plodin, podporujeme výrobu regionálních potravin.

Za důležitou považuji skutečnost, že za dobu fungování našeho kraje se podařilo dosáhnout povědomí sounáležitosti bez ohledu na to, které strany vedly v minulých 20 letech celkem pět našich zastupitelstev. Na rozdíl od často úporných bojů mezi stranami v jiných krajích se u nás dařilo vnímat a prosazovat společný zájem všech obyvatel bez podstatných rozporů a třenic. Pevně doufám, že tomu tak bude i v dalším období.

Jiří Běhounek
hejtmán Kraje Vysočina

Vzpomínka

Vážení spoluobčané,

Vím, že jsem Vám sliboval častější vydávání zpravodaje, ale bohužel smutné okolnosti zapříčinily, že se k vám dostává letošní třetí a poslední vydání zpravodaje až ke konci roku. Nečekaně a náhle zemřel dlouholetý partner pan Petr Večeřa, který zpracovával nejen články do zpravodaje, ale i veškeré tiskoviny a mimořádná vydání Dalešického zpravodaje. Spolupracoval s mnoha městy, městysi a obcemi z širokého okolí. Zpráva o jeho úmrtí nás všechny velice zaskočila a ranila.

Je to nenahraditelná ztráta a hlavně najít adekvátní náhradu nebylo vůbec jednoduché. Z tohoto důvodu se vydání dalšího zpravodaje opozdilo až na samý konec roku, ale doufáme, že budete spokojeni.

Děkujeme za pochopení

Jiří Loukota
starosta